

“Η μοναδική μέθοδος για την κατανόηση της Αγίας Γραφής είναι η εφαρμογή της”

/ Γνώμες

Η Αγία Γραφή έχει ανάγκη ερμηνείας, γιατί έχει βάθος πολύ. Αν μείνει κανείς στην επιφάνεια, δεν θα καταλάβει. Ίσως, πολλά πράγματα να τα διαστρεβλώσει. Ούτε μπορεί να ερμηνεύει την Αγία Γραφή όπως καθένας θέλει. Έτσι έκαναν οι προτεστάντες, γι' αυτό και έγιναν πεντακόσια κομμάτια. Η Αγία Γραφή είναι το βιβλίο της Εκκλησίας. Για έναν άνθρωπο εκτός Εκκλησίας, πιθανόν να είναι ένα λευκό χαρτί με μαύρα γράμματα. Στο βιβλίο «Οι περιπέτειες ενός προσκυνητού» διαβάζουμε: «... Η Αγία Γραφή μιλά με κεκαλυμμένο τρόπο, για πράγματα τα οποία δεν μπορούμε εύκολα να τα συλλάβουμε με τις ασθενείς μας ανθρώπινες δυνάμεις. Θα σας πώ ένα παράδειγμα σχετικό. Ο ήλιος είναι το πιο μεγάλο, το πιο λαμπρό και το πιο θαυμάσιο από όλα τα ουράνια σώματα, αλλά δεν μπορεί κανείς να τον συλλάβει και να τον εξετάσει με απροστάτευτα μάτια. Πρέπει να χρησιμοποιήσει μαύρα γυαλιά που είναι σε επιφάνεια εκατομμύρια φορές μικρότερα από τον ήλιο.

Όμως μέσα από τα μικρά μαύρα »γυαλιά, μπορεί να τον χωρεί, χωρίς να τον βλάψουν οι βλαβερές του ακτίνες». Έτσι και η Αγία Γραφή είναι σαν το εκτυφλωτικό φως του ήλιου. Για να απολαύσει κανείς το φως της χρειάζονται ορισμένα γυαλιά, δηλαδή μερικοί βασικοί τρόποι.

α) Η Προσευχή. Λέει ο π. Ιουστίνος Πόποβιτς: «...Οι Άγιοι Πατέρες με επικεφαλής τον Άγιο Χρυσόστομο, είναι, οι καλύτεροι καθηγητές σ' αυτό. Ο Άγιος Χρυσόστομος, μπορούμε να πούμε, έγραψε το πέμπτο ευαγγέλιο. Οι Άγιοι Πατέρες συνιστούν σοβαρή προετοιμασία για την ανάγνωση και τη μελέτη της Αγίας Γραφής. Και η προετοιμασία έγκειται σε τι; Κατ' αρχήν στην προσευχή. Προσευχήσου στον Κύριο να φωτίσει τον νού σου, ώστε να κατανοήσεις τους λόγους της Αγίας Γραφής, και να χαριτώσει την καρδιά σου να αισθανθείς την αλήθεια των λόγων αυτών και την ζωή. Συνειδητοποίησε ότι αυτά είναι λόγια του Θεού, που Αυτός ο ίδιος απευθύνει σε σένα. Η προσευχή, σε σχέση με τις άλλες ευαγγελικές αρετές, είναι η καταλληλότερη για να καταστήσει ικανό τον άνθρωπο να κατανοήσει την Άγια Γραφή».

β) Με ευλάβεια, φόβο και σεβασμό. Με πόσο σεβασμό στέκεται η Εκκλησία στο Ευαγγέλιο. Τό τοποθετεί χρυσόδετο πάνω στην Αγία Τράπεζα. Όταν ο ιερέας μπει στο Ιερό, πρώτα κάνει τρεις μετάνοιες και προσκυνεί το Ευαγγέλιο. Και εμείς όταν περνάει από μπροστά μας σηκωνόμαστε όρθιοι, ενώ σε ορισμένες ακολουθίες το ασπαζόμαστε με ευλάβεια. Παλαιότερα οι Χριστιανοί πριν το αγγίξουν έπλεναν τα χέρια τους.

γ) Με Ανεπιφύλακτη εμπιστοσύνη. Όταν παίρνουμε ένα γράμμα από ένα αγαπημένο πρόσωπο, δεν το κριτικάρουμε. Δεν μένουμε στα άψυχα στοιχεία, στο μελάνι, στο χαρτί. Πίσω από αυτά νοιώθουμε την καρδιά του αγαπημένου προσώπου. Ό,τι γράφει είναι το εκχύλισμα της αγάπης του για μας. Γι' αυτό ό,τι υπάρχει στο γράμμα το δεχόμαστε απόλυτα, με ανεπιφύλακτη εμπιστοσύνη. Η Αγία Γραφή είναι το γράμμα Του Ουράνιου Πατέρα. Γι' αυτό και το διαβάζουμε με αγάπη, προσπαθώντας πίσω και μέσα από κάθε γράμμα να βρούμε το θέλημα του Θεού και να νοιώσουμε την παρουσία της αγάπης Του.

Με διάθεση υπακοής και εφαρμογής. Η μοναδική μέθοδος για την κατανόηση της Αγίας Γραφής είναι η εφαρμογή της. Η υπακοή στο θέλημα του Θεού. Όταν εφαρμόζει κανείς αυτά που διαβάζει, όταν δέχεται ταπεινά το θέλημα του Θεού και τηρεί τις εντολές Του, τόσο και περισσότερο κατανοεί την Αγία Γραφή.

Ο π. Ιουστίνος γράφει για όλα αυτά: «...Η Αγία Γραφή θα πρέπει να διαβάζεται με προσευχή, φόβο και σεβασμό, γιατί σε κάθε λέξη υπάρχει και από μια σταγόνα αιώνιας αλήθειας, και όλες οι λέξεις αποτελούν απέραντο ωκεανό της Αιώνιας

Αλήθειας. Η Αγία Γραφή δεν είναι βιβλίο αλλά ζωή. Γιατί οι λέξεις της «πνεύμα και ζωή εστί» (Ιωαν.6,63), γι' αυτό μπορούν να γίνουν καταληπτές εάν τις κάνουμε ψυχή της ψυχής μας και ζωή της ζωής μας. Αυτό είναι βιβλίο που διαβάζεται με ζωή, με έργο. Πρώτα αξίζει να ζήσει κανείς και μετά να καταλάβει. Εδώ ισχύει ο λόγος εκείνος του Σωτήρος: «... Εάν τις θέλει το θέλημα αυτού ποιείν, γνώσεται περί της διδαχής πότερον εκ του Θεού εστί...» (Ιωαν. 7,17). Δούλεψε για να καταλάβεις. Αυτός είναι ο βασικός κανόνας της ορθόδοξης ερμηνευτικής. Συνήθως ο άνθρωπος στην αρχή διαβάζει γρήγορα την Αγία Γραφή, και μετά όλο και πιο αργά, μέχρις ότου στο τέλος αρχίζει να διαβάζει λέξη προς λέξη. Γιατί σε κάθε λέξη ανακαλύπτει ατέλειωτη αλήθεια και άφατο μυστήριο. Κάθε μέρα διάβαζε από ένα κεφάλαιο της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης, αλλά παράλληλα με αυτό εξάσκησε και μια αρετή. Εξάσκησε την μέχρις ότου σου γίνει συνήθεια. Παραδείγματος χάριν εξάσκησε πρώτα την συγχώρηση των προσβολών. Αυτό να σου γίνει καθημερινό καθήκον, και παράλληλα με αυτό εύχου προς τον Κύριον.

Κύριε αγαθέ, δώσε μου αγάπη γι' αυτούς που με προσβάλλουν.

Και όταν μετατρέψεις την αρετή αυτή σε συνήθεια, τότε θα σου είναι ευκολότερη κάθε άλλη μετά απ' αυτήν, και έτσι θα εργαστείς μέ τη σειρά μέχρι την τελευταία. Βασικό είναι να διαβάζεις την Αγία Γραφή όσο το δυνατόν περισσότερο. Ότι ο νούς δεν αντιλαμβάνεται, θα το αισθανθεί η καρδιά. Και αν ακόμα ο νούς σου δεν αντιλαμβάνεται και η καρδιά σου δεν αισθάνεται, εσύ εν τούτοις διάβαζε. Γιατί με την ανάγνωση σπείρεις τον λόγο του Θεού στην ψυχή σου. Και ο σπόρος αυτός εκεί δεν θα καταστραφεί, αλλά βαθμιαία και απαρατήρητα θα περάσει στη φύση της ψυχής σου, και θα εκπληρωθεί σε σένα ο λόγος του Σωτήρος, περί του ανθρώπου εκείνου, ο οποίος: «...βάλλει τον σπόρον επί της γης, και καθεύδει και εγείρεται νύχτα και ημέραν, και ο σπόρος βλαστάνη και μηκύνεται ως ουκ είδεν αυτός» (Μάρκ. 4,26-29). Βασικό είναι να σπείρεις και ο Θεός είναι Εκείνος που κάνει ν' αυξάνεται η σπορά (Α' Κορ. 3,6). Μόνο μή βιάζεσαι για την επιτυχία, ώστε να μην μοιάσεις με τον άνθρωπο εκείνο που σήμερα σπέρνει και την επομένη θέλει ήδη να θερίσει. Διαβάζοντας την Αγία Γραφή μεταφέρεις το φύραμα στη ζύμη της ψυχής και του σώματός σου, το οποίο σταδιακά αυξάνεται, διαπερνά την ψυχή μέχρις ότου διεισδύσει σ' αυτήν και ζυμωθεί με την Ευαγγελική Αλήθεια και Δικαιοσύνη. Τελικά η παραβολή του Σωτήρος περί του σπορέως και του σπόρου μπορεί να εφαρμοστεί στον καθένα μας. Σε εμάς δόθηκε μέσα στην Αγία Γραφή ο σπόρος της Θεϊκής Αλήθειας. Διαβάζοντάς την, σπείρουμε τον σπόρο αυτό στην ψυχή μας. Και αυτός πέφτει και σε πετρώδη και σε ακανθώδη μέρη της ψυχής, αλλά κάτι πέφτει και στην καλή γή της καρδιάς μας και φέρει καρπό. Και όταν θα δεις τον καρπό και τον δοκιμάσεις, τότε από την γλυκύτητα και την χαρά θα βιαστείς να καθαρίσεις και τα πετρώδη και τα ακανθώδη μέρη της ψυχής σου, να οργώσεις και να

σπείρεις το σπόρο του λόγου του Θεού. Ξέρετε πότε ο άνθρωπος είναι σοφός μπροστά στα μάτια του Κυρίου μας Ιησού Χριστού; Όταν ακούει τους λόγους και τους εκτελεί. Η αρχή της σοφίας είναι η υπακοή του λόγου του Θεού (Ματθ. 7,24). Κάθε λόγος του Σωτήρος έχει την ισχύ και την δύναμη να θεραπεύει και τις φυσικές και τις ψυχικές ασθένειες. «Ειπέ λόγω, και ιαθήσεται ο παίς μου» (Ματθ. 8,8). Ο Σωτήρ «είπε λόγω» και θεραπεύτηκε ο δούλος του εκατοντάρχου. Όπως τότε, έτσι και τώρα, ο Κύριος αδιάκοπα επαναλαμβάνει τους λόγους Του και σε σένα και σε μένα και σε όλους μας. Μόνο πρέπει να σταθούμε, να εμβαθύνουμε σ'αυτούς και να τους δεχτούμε με την πίστη του εκατοντάρχου. Και το θαύμα θα γίνει και σε εμάς. Και θα θεραπευτεί η ψυχή μας, όπως ακριβώς θεραπεύτηκε ο δούλος του εκατοντάρχου. Γιατί στο Ευαγγέλιο είναι γραμμένο και το ακόλουθο:

«...Προσήνεγκαν Αυτώ δαιμονιζομένους πολλούς και εξέβαλε τα πνεύματα λόγω, και πάντας τους κακώς έχοντας εθεράπευσε» (Ματθ. 8,16). Αυτό κάνει και σήμερα, γιατί ο Κύριος «Ιησούς Χριστός χθες και σήμερον ο Αυτός, και εις τους αιώνας» (Εβρ. 13,8).

Πηγή: Έκδοση Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδος, Ναύπλιο